

DAGOLL DAGOM



**T'ODDIO**  
amor meu



“Para mí,  
siempre es  
día del  
espectador”

Este año he ido  
cuatro veces al  
teatro con mis  
amigos, y ya me  
he ahorrado  
**12.500 ptas.**



## Todo, por ser Suscriptor de La Vanguardia

• ¿Qué ventajas tiene ser suscriptor de La Vanguardia?  
"Además de recibir en casa cada mañana el diario más importante de Catalunya, tienes tantos descuentos en tantos sitios, que la suscripción te sale gratis".

• No será para tanto...  
"Haz números. Por ser suscriptor, tú y tu familia tenéis un **25% de descuento** en las mejores obras de teatro, conciertos de rock y de música clásica, espectáculos deportivos... También tenéis **entradas**

**gratuitas** en atracciones y parques recreativos, por no hablar de los descuentos en cantidad de **restaurantes, joyerías, tiendas de moda, zapaterías, ópticas, médicos, hoteles, viajes de lujo...** Con sólo aprovechar unos cuantos de estos privilegios ya te ahorras más de lo que te cuesta la suscripción".

• ¿Y qué hay que hacer para suscribirse?  
"Es fácil, sólo tienes que **llamar al 301 54 54**, y prepararte para disfrutar de todo un mundo de privilegios".



**Club de Suscriptores**  
**LA VANGUARDIA**

*Si aún no eres suscriptor, ya sabes lo que te pierdes.*

# ... i això és el que hi ha



*Amb el suport de*

MINISTERIO DE CULTURA  
INAEM



Generalitat de Catalunya  
Departament de Cultura



"la Caixa"  
CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONES  
DE BARCELONA

*Amb la col.laboració de*

LA VANGUARDIA

CATALUNYA  
RÀDIO

RAC 105



# creació artística

*Guió* **Joan Lluís Bozzo, Anna Rosa Cisquella i Miquel Periel,**  
basat en els relats de  
**Dorothy Parker\***

*Cançons* **Cole Porter**

*Traducció i adaptació lletres* **Joan Lluís Bozzo/Joan Vives**  
*Direcció musical i arranjaments* **Joan Vives**  
*Escenografia i vestuari* **Isidre Prunés/Montse Amenós**  
*Coreografia* **Ramon Oller**  
*Disseny de so* **Toni Vila**  
*Disseny il·luminació* **Ignasi Morros**  
*Imatge* **Perico Pastor**

*Direcció* **Joan Lluís Bozzo**  
*Ajudant de direcció* **Miquel Periel**  
*Producció* **Anna Rosa Cisquella**

## → col.laboradors

*Assistent coreografia* Alicia Pérez Cabrero  
*Assistent escenografia* Marsa Amenós  
*Assistent de disseny de so* Oscar Maza  
*Assistent il·luminació* Jordi González  
*Direcció tècnica escenografia* Pep Codolosa  
*Realització vestuari* Toni Langa/Goretti Puente  
*Perruqueria* Marcel  
*Disseny caracterització* Liliانا Pereña  
*Disseny gràfic* Toni Viaplana  
*Fotografia* Carles Fargas  
*Fotos assaigs* Robert Ramos

# el matrimoni

\* utilitzats per cortesia de The National Association For The Advancement Of Colored People.



## des de la dona

La polvorera: un estoig de carei, la tapadora del qual, en obrir-se, deixa veure en el seu anvers un mirallet diminut. Hi ha dones que, en moments determinats, en un parèntesi de soledat enmig del batibull del carrer, de la feina o de la festa, obren la capseta, s'observen atentament al mirall i amb l'ajuda de la borla de peluix perfumat reparen els estralls que la vida ha fet en els seus rostres. Una repassada de pólvors, un retoc de pintallavis i el contacte suau i càlid de carei basten per reprendre l'alè i tornar a capbussar-se en el remolí del present.

Heus ací, doncs, un punt de partida d'aquest espectacle: una enorme polvorera de carei i mirall, descomposada en angles rectes i en perspectives fugades, on les dames, les dones, la dona, s'emmirallen, s'examinen, i proven, una vegada i una altra, de retocar el seu aspecte, de dissimular, el pas del temps, de trobar la química de la bellesa i, per tant, de la felicitat. D'aquí la seva preocupació pel maquillatge, per l'elegància de les robes i les pells, per la llullosor dels diamants, que concentren en uns quants mil·límetres cúbics tota la perfecció de l'Univers.

Tot sembla indicar que la joventut és una etapa destinada al fracàs de la vellesa, que l'amor acaba sent soledat compartida, que les esperances conduïxen a la desesperació i la vida al no-res... i malgrat tot, elles ho intenten, una i altra vegada ho intenten, reinventen l'amor, esperen el timbre del telèfon i la visita d'algú que les estimarà, (aquesta vegada és de veres). Esperen sempre. Orgulloses i humiliades. Sempre crispades, enfurismades, lúcides, enfonsades, patètiques, sublims o lamentables, esperen, desesperen i ens arrenquen les rialles de la boca com si ens arrenquessin els queixals corcats; rialles dolorides, alliberadores, i amb l'arrel sagnant.

Elles esperen, i mentre esperen, canten. Canten perquè la música és la mesura més exacte del seu sentiment; passen l'arquet per les cordes tensades del sistema nerviós i canten seguint les pulsacions de la seva sang i el ritme de les seves emocions. Canten, doncs, i amb el cor. I, de vegades, ballen; el seu ball és intern, personal i ferotge. Els seus moviments quotidians exploten en repeticions, en empentes, en agressions. Ballen els seus tics, salten i s'agiten i la seva dansa no és cap recerca d'harmonia formal, ni de bellesa tècnica. La seva dansa crida i parla.

Perquè aquest és un espectacle de dones; no és un espectacle *sobre* dones, ni contra elles ni al seu favor. Simplement és una mirada amarga i divertida des de la part femenina del món, allí on el sexe i els sentiments s'ajunten, es barregen i es confonen; des de la dona que hi ha en tots nosaltres. Absolutament en tots.

I això és el que hi ha.

# poemes de dorothy parker

Traducció de Joan Lluís Bozzo

## SER DONA

Així com quan arribo a París  
començo a enyorar el meu país  
i quan torno tinc recança  
de ser a casa i no ser a França,  
així quanestic amb tu  
m'avorreixo mortalment  
i quan te'n vas trobo oportú  
d'enyorar-te amargament.

## INVENTARI

Quatre les coses que sé de la vida  
hi ha amics, enemics, hi ha veritat i mentida  
Quatre les coses que m'han fet patir  
l'amor, les factures, els dubtes i el vi.  
Tres coses mai no tindrè mentre visqui  
ni enveja, ni goig, ni tindrè mai prou whisky.  
Tres coses faig i faré fins que em mori  
riure, esperar i muntar el rebombori.

## Bohèmia

Músics i actors formen part d'una raça  
que no saben res però que parlen que és massa.  
Pintors i cantants, consagrats o novells  
critiquen els altres i parlen bé d'ells.  
L'autor, el poeta, el lletraferit  
no saps com s'ho fa però se't vol endur al llit.  
Els crítics que expressen la seva opinió  
no pots mai saber si és que sí o és que no.  
La Gent Que Fa Coses són tan poc oberts  
Senyor! vull conèixer un viatjant de comerç.

## resum

*Les navalles em fan por  
les cordes deixen senyal  
el salfumant sí que no  
i un cinquè pis és massa alt.  
Els rius són bruts i humits  
els barbitúrics fan riure  
els revòlvers prohibits  
així doncs, hauré de viure.*

## FRUSTRACIÓ

Si tingués una pistola  
gaudiria tota sola  
reventant els intestins  
dels que amb mi han estat mesquins.

Si tingués un gas letal  
fóra un passatemps genial  
liquidar ara i aquí  
tots els que m'han fet patir.

Però no cal que hi hagi alarma  
perquè, ai las! no tinc cap arma  
i segueixen sans i forts  
els que haurien d'estar morts.



**la infidelitat**

# relació de contes i **temes musicals**

Traducció de Joan Lluís Bozzo i Joan Vives

## **1** PART

**Et porto sota la pell**

**T'odio, amor meu**

**Tu ho ets tot**

**Miss Otis ha dit**

**Sóc un Gigolo**

**Des d'aquest moment**

**Cada cop que em dius adéu**

**Au, fem-ho!**

**Una telefonada**

**Un de petit per mi**

**El vals**

**Els sexes**

**Ja hi som**

**Entre New York i Detroit**

**La calma abans de la tempesta**

**El permís meravellós**

# ple porter

PART

## **2**

**Dia i nit**

**Tant d'amor**

**No és bo per mi**

**Tota la nit**

**Venc amor**

**Per mí ja està bé**

**Això és el que hi ha**

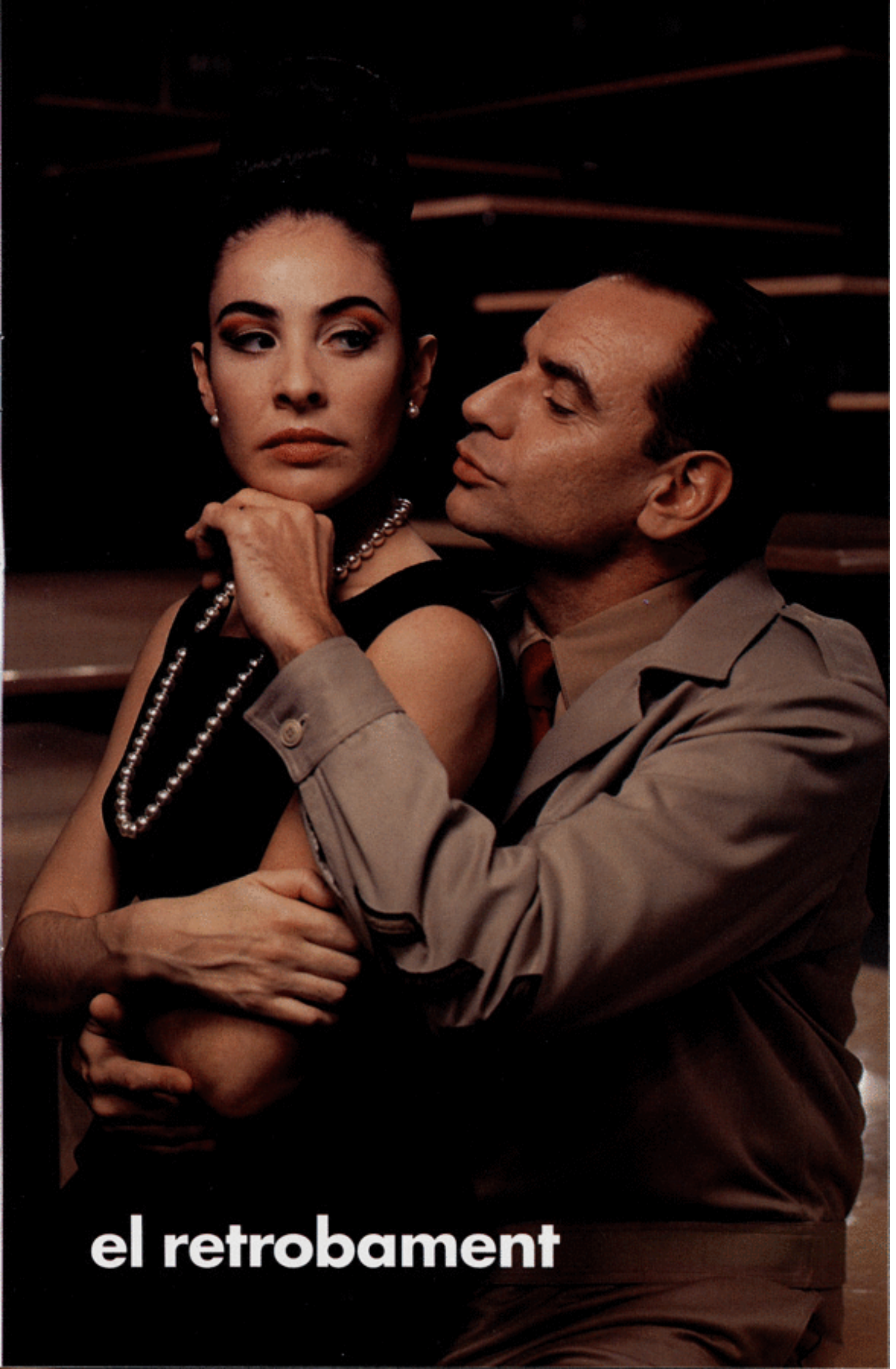
**Et vas portar perfectament**

**Revelació**

**Glòria en ple dia**

**Quina llàstima**

ple porter



**el retrobament**



**Cole Porter** és un dels compositors més reconeguts del musical americà del segle XX. Juntament amb Gershwin, Berlin i Ellington, pot ser considerat

un mestre en l'art d'escriure unes cançons que han traspassat les fronteres i que han perdurat durant totes les èpoques. Els seus temes principals han estat interpretats pels més grans artistes del segle des de Louis Armstrong a Ella Fitzgerald,

emergir com una de les veus més importants de la nova generació americana que començava a celebrar els sofisticats plaers de l'edat moderna, si bé al mateix temps Amèrica es trobava a les portes de la Gran Depressió i d'una etapa de gran confusió política.

La vida privada de Porter era molt complicada per haver d'amagar la seva homosexualitat i per poder continuar treballant professionalment. La seva situació es va agreujar encara més quan un accident el va deixar esguerrat i amb grans dolors per tota la seva vida.

Les seves cançons es caracteritzen per la sempre reeixida fusió de la part literària amb la part musical, per la seva elegància una mica negligent, i per un toc amarg, desenganyat i irònic en tractar els temes sentimentals que el situa en una posició força propera a l'agut i dolorós sentit de l'humor de Dorothy Parker, tot i que les seves biografies van transcórrer per camins molt diferents. Igual que la Parker, Cole Porter va viure la seva època de màxim esplendor en el període d'entre-guerres: una època eufòrica i delirant, però també amarga i estripada.

**Cole**

# Porter

de Sinatra a Bing Crosby, Billie Holliday, Marilyn Monroe, Fred Astaire, o més recentment, U-2 o Sinnead O'Connor. Cole Porter nasqué en el si d'una família rica d'Indiana. Les seves primeres cançons les va escriure quan estudiava a la Universitat de Yale i molt aviat es va convertir en compositor professional. A finals dels anys 20 Porter va





# dorothy parker

La vida de Dorothy Parker impressiona per la seva similitud amb la dels seus personatges. Famosa ja als vint-i-cinc anys, amiga de Hemingway i Scott Fitzgerald, admirada pel seu talent i temuda pel seu humor càustic, la seva vida va acabar miserablement l'any 1967, a l'edat de setanta-tres anys, en una habitació d'hotel de Manhattan, acompanyada tan sols pel seu gos vell i una ampolla d'alcohol. Dorothy Parker va començar la seva carrera literària a *Vogue*, *Vanity Fair*, *New Yorker* i *Esquire* on consolidà una fama d'escriptora mordaç, amarga i divertida. Més tard va anar decantant-se cap a postures clarament progressistes (va viatjar a Espanya durant la Guerra Civil, des d'on escrigué diversos articles periodístics a favor de la causa Republicana), cosa que li va ocasionar molts problemes amb la comissió d'Activitats Antiamericanes.

De mica en mica va anar quedant marginada de la vida cultural, de la qual havia estat

protagonista indiscutible durant els anys vint i trenta, i els seus problemes sentimentals, la seva afecció a l'alcohol i els seus repetits intents de suïcidi la van dur a una situació de misèria, que va viure els darrers anys de la seva vida.

Narradora, crítica literària i teatral, poetessa, en tota la seva producció literària ataca amb duresa el fals sentimentalisme, l'estupidesa i el provincianisme. En aquests darrers anys, tant a EEUU com a Europa, hem pogut assistir a un re-descobriments de l'autora i a un creixent interès de cara a la seva obra per part del públic i de la crítica que està començant a consolidar-la com una de les escriptores més importants d'aquest segle, i una de les creadores de l'anomenat *humor de Nova York*.

*T'odio, amor meu* és una adaptació teatral i musical dels contes d'aquesta brillant autora injustament oblidada, figura decisiva en el desenvolupament de l'humor modern.

ells



elles



## MONTSE PEREZ

Estudia Art Dramàtic a Barcelona. El 1987 entra a formar part de la companyia Els Joglars en els muntatges *Bye, Bye Beethoven*, *Colombi Lapsus* i en les sèries televisives *Som una meravella*, *Ya somos europeos* i *Orden social*. També participa en la producció de TVE *Cèlia* (1991) de J. Luis Borau, i en les sèries de TV3 *Oh, Europa!* (1993) de Dagoll Dagom i *Veó, Veó* (1994) de Maria Ripoll. En cinema participa a les pel·lícules *Carambola* (1992) de Jesús Font i *Souvenir* (1993) de Rosa Vergés.

## VICTÒRIA PAGÈS

Llicenciada en Història Contemporània per la Universitat de Barcelona, participa paral·lelament al Curs d'Art Dramàtic a la mateixa universitat i estudia veu i cant al Taller de Músics de Barcelona. La seva carrera com actriu teatral s'inicia amb *El Knack* (1988) i continua amb *El Castell dels tres dragons* (1990) amb la companyia de la Sílvia Munt, *Snoopy el musical*, i recentment *Quan era petita* dirigit per Tamzin Townsend. També ha participat en la ràdio-novel·la *Tirant lo blanc* i en televisió ha presentat programes com *Matraca, no. Club Super 3*, *Especial de Nadal Eurodisney* i ha co-protagonitzat la sèrie de TV3 *Oh, Europa!* de Dagoll Dagom, així com ha participat en altres sèries *Crònica negra* i *Quicó, el progrè*.

## CARME CUESTA

Comença a cantar professionalment a l'any 1982 amb orquestres de ball. Ha realitzat estudis d'harmonia tècnica i vocal, piano i arranjaments musicals al Taller de Músics (on després ha sigut professora de cant) participant en diversos seminaris de jazz. Amplia tècnica vocal amb Dolores Alda. Estudis teatrals al Col·legi del Teatre amb Berty Tobias; Sergi Belbel; musicals amb Hellen Gallagher i de dansa a la Fàbrica. L'any 1987 participa en *La botiga dels Horrors*, producció de 3 x 3. Després participa en els muntatges de Dagoll Dagom com a protagonista femenina a *Mar i Cel*, *Flor de nit* i *Historietes*. Paral·lelament canta amb el seu quartet de jazz, Big Band del Taller de Músics (Expo '92, Palau de la música), i és sol·lista amb Barcelona Hot Seven que al 1991 enregistren el seu primer disc.

## MONT PLANS

Estudis de solfeig i cant al Conservatori del Liceu. A l'Escola Zeleste cursos de Jazz amb Loti Lewis. És solista del Cor Calena Maia de Rafael Subirach. L'any 1984 entra a formar part de la companyia de teatre La Cubana i participa als muntatges teatrals: *Cubana's Delikatessen*, *La Tempestat*, *Cubanadas a la Carta*, *Còmeme el coco negro*, *Marathon Dancing* i les sèries televisives *Els Graus i Teresines, S.A.* Entra a formar part de Dagoll Dagom l'any 1992 on interpreta *Flor de Nit* i *Historietes*.

## NINA

Neix a Barcelona el 1966. Comença a cantar professionalment als 16 anys en orquestres de ball com la *Orquestra Costa Brava* (1983-84), *Janio Martí Orquestra i Cors* (1985-86) i *Orquestra Caravana* de Xavier Cugat (1987). Comença a fer televisió amb 21 anys participant als programes *Un, dos, tres...* de TVE, *10 del 3*, *Pluja d'estrelles* de TV3 com a cantant i presentadora. Al 1989 representa a Espanya al Festival d'Eurovisió. La seva carrera teatral s'inicia amb *Las cuatro cartas* (1990) de Miliki i continua amb *Cabaret* (1992) dirigit per Jerome Savary, que li aporten els premis a la millor actriu a Madrid (Premios Ocio) i a Bilbao (Ercilla). Al 1993 estrena *Cavemos una mica* de S. Sondheim dirigit per Pere Planella. La seva discografia és *Una mujer como yo* (1989) i *Rompe el tiempo* (1990). Actualment prepara un tercer disc en català.

→ En els seus contes Dorothy Parker ens parla d'enamoraments, matrimonis, separacions i retrobaments d'una manera en que tots hi reconeixem el món que ens envolta





## OSCAR MAS

Ha actuat a *Marat-Sade*, de P. Weiss, dirigida per Pere Planella; *El cafè de la Marina*, de J.M. Sagarra, dirigida per Joan German Schroeder; *La Peixatera*, dirigida per Al Victor; *Cançó d'amor i de guerra*, representada al Gran Teatre del Liceu sota la direcció de Josep Montanyés; *La flauta màgica*, de W.A.Mozart, dirigida per Fabià Puigserver al Teatre Lliure (en el paper del príncep Tamino); *Al vostre gust*, de W. Shakespeare, dirigida per Lluís Pasqual també per al Lliure, i *Mar i Cel*, *Flor de Nit* i *Historietes* de Dagoll Dagom. També ha treballat en diferents papers cinematogràfics (*La Plaça del Diamant*, *Asalto al Banco Central*, *Bar-Cel-Ona*, *Nunca estás en casa* i *Un único deseo*), i en diversos programes de televisió. L'any 1977 enregistra un elapè amb temes propis. Després ha format part com a cantant i compositor dels grups de rock Kiwi i La Cosa Nostra, entre d'altres.

## PEP ANTÓN MUÑOZ

Graduat en interpretació a l'Institut del Teatre el 1979, ha intervingut en nombrosos espectacles teatrals, destacant en els darrers anys en la interpretació de musicals dels quals ha enregistrat dos discos. Entre els molts muntatges teatrals en que ha participat destaquen *Un lloc entre els morts* (1980) de Ma. Aurèlia Capmany, *Hamlet* (1980) amb la Companyia d'Enric Majó, *La mort accidental d'un anarquista* (1981) i *Damunt l'herba* (1986) amb Zitzània Teatre. També ha participat en diversos muntatges del Teatre Lliure com *Advertència per embarcacions petites* (1983), *El 30 d'Abril* (1987), *Titànic '92* (1988) i en els musicals *La bella Helena* (1979), *Some enchanted evening* (1993). També intervé en altres musicals com *Home amb Blues* (1977), *Canço d'amor i de guerra* (1984) amb el Gran Teatre del Liceu, *La botiga dels horrors* (1987) i *Estan tocant la nostra cançó* (1990) amb Angels Gonyalons, *Casem-nos una mica* (1993) amb Nina i un llarg etcètera. Les seves darreres aparicions a la Televisió han estat en els programes *Mirandolina*, i la sèrie *Agència de Viatges*. També ha participat en diverses pel·lícules com *L'home ronyó* (1985) que li valgué el premi d'Interpretació de la Generalitat i d'altres com *Monturiol* de F. Bellmunt (1993), *Jaume I, "el Conquistador"* de Toni Verdager per citar-ne dues.

## CARLOS GRAMAJE

Neix a Tetuan (Marroc) el 1963. Estudia solfeig, cant, guitarra i art dramàtic al Conservatori de València. A partir dels 18 anys participa en diversos muntatges teatrals i musicals a València i sis anys més tard entra a formar part de la Companyia Dagoll Dagom amb *Mar i Cel* en el paper de Saïd, a *Flor de Nit* interpreta a Reynals, i participa en el darrer muntatge de la companyia *Historietes*. En televisió, ha participat en sèries en el Canal 9 i TV3. Té experiència en doblatge i publicitat.

# e|telèfon



... i malgrat tot, elles ho intenten, una i altra vegada ho intenten, reinventen l'amor, esperen el timbre del telèfon i la visita d'algú que les estimarà, (aquesta vegada és de veres). Esperen sempre. Orgulloses i humiliades. Sempre crispades, enfurismades, lúcides, enfonsades, patètiques, sublimes o lamentables, esperen, desesperen i ens arrenquen les rialles de la boca com si ens arrenquessin els queixals corcats; rialles dolorides, alliberadores, i amb l'arrel sagnant.



**les copes**

# direcció artística

Els contes d'aquesta escriptora han seduït la Companyia perquè, tot i ser escrits durant les dècades dels 20 i els 30, són d'una modernitat insòlita.



La companyia Dagoll Dagom, després de celebrar els seus 20 anys d'existència amb l'espectacle *Historietes*, es planteja un nou repte en intentar convertir en espectacle musical els contes de l'escriptora Dorothy Parker

En aquest espectacle *Dagoll Dagom* recupera l'estructura de sketch i històries entrecruades que ja havia utilitzat en els seus primers treballs



## MIQUEL PERIEL

Ha estudiat a l'Institut del Teatre de Barcelona, a l'Escola de Teatre de Sants i al Conservatori del Liceu. Després de passar cinc anys dedicat al teatre amateur i cinc anys més amb el grup Matriu-2, l'any 1975 actua al *Macbeth* dirigit per W. Leyton i a *Terra baixa* dirigit per J. Montanyes i F. Puigserver. Després treballa a *Ismenia mia* (dirigit per J. Melendres), *El bon samarità* (dirigit per L. Pasqual, P. Planella i F. Puigserver), *Mar i cel* dirigit per J. Ll. Bozzo *La cacatua verda* (dirigit per P. Planella al Teatre Lliure). L'any 1977 ingressa a Dagoll Dagom per participar a *No ho parlaré en classe*. Des de llavors ha actuat amb la companyia a *Antaviana* (1978), *Nit de Sant Joan* (1981), *Glups!* (1983), *El Mikado* (1986), *Mar i Cel* (1988) i *Flor de Nit* (1992) i en l'ajudantia de direcció de *Historietes* participant també en l'elaboració dels guions, la dramaturgia i en l'equip de direcció de tots els espectacles de la companyia. Ha treballat per a televisió en *Genunament amarg*, *Tres estrelles*, *Arnau i 'Oh, Europa!*

## ANNA ROSA CISQUELLA

Estudia interpretació a l'Orfèu de Sants. L'any 1974 actua a *Les troianes d'Eurípides*/Sartre dirigit per J. Ll. Bozzo i el 1975 a *La setmana tràgica* de Lluís Pasqual. Paral·lelament estudia Història Contemporània a la Universitat Autònoma de Barcelona. L'any 1977 ingressa a la companyia Els Joglars amb l'espectacle *Alias Serrallonga* i en la sèrie de televisió *La Odissea*, el 1977 fa *Crack*, o la irresistible caiguda del teatre vertical amb l'Assamblea d'Actors i Directors. L'any 1977 entra a Dagoll Dagom per actuar a *No ho parlaré en classe* i a partir d'aquest moment s'incorpora com actriu i membre de l'equip de direcció. Després de *Glups!* (1985) deixa l'actriu per dedicar-se a la dramaturgia i la coordinació general dels diferents aspectes artístics, tècnics i de la producció de Dagoll Dagom.

## JOAN LLUIS BOZZO

Comença a fer teatre als Lluïsos de Gràcia. Estudia Filologia Catalana a la Universitat on dirigeix el seu primer espectacle. A partir de 1971 funda la *comuna teatral* de teatre de carrer. Al 1973 fa l'ajudantia de direcció de Pau Garsaball a *Berenaveu a les fosques*, de Benet i Jornet; el 1974 dirigeix *Les troianes d'Eurípides*/Sartre amb un grup format a la Universitat; el 1976 actua als espectacles *Tirant lo Blanc* i *Layret* i dirigeix *Mar i cel* de Guimerà; l'estiu de 1977 és nomenat gerent de la companyia *Grec 77* i dirigeix *Dansa de mort* de Strindberg. A començament de 1978 ingressa a Dagoll Dagom i participa com a actor i membre de l'equip de direcció a *Antaviana*, *La nit de St. Joan* i *Glups!*. Més tard s'ocupa de la direcció dels espectacles de la companyia *El Mikado*, *Mar i cel* i *Flor de nit*, així com de la recent sèrie televisiva *Oh, Europa!* que també ha guionitzat i coprotagonitzat. Al marge, ha dirigit *Sin palabras* de Pepe Rubianes, *La botiga dels horrors*, *Quartetto da cinque*, *Estrips* i les òperes *Don Pasquale* de Donizetti i *L'any de gràcia* de A. Sarda.

# equip creatiu

## JOAN VIVES Arranjaments i Direcció musical

Realitza els seus estudis musicals a l'Acadèmia Marshall, al Conservatori de Barcelona amb Manuel Oltra i al Conservatori del Liceu amb Ros Marbà. Tota la seva activitat s'ha desenvolupat en el camp de la música escènica. Al 1976 estrena *Granja animal*, primera òpera-rock en català i al 1977 *Homo amb blues*. Participa en els muntatges *Glaps!*, *El Mikado* i *Historietes* de Dagoll Dagom i en la recent sèrie televisiva *Oh Europa!* de la mateixa companyia. Amb La Cubana participa a *Marathon Dancing* (1992) i composita la música de *Cegada de Amor* i de les sèries televisives *Les Terres*, *Els Graus* i *Cap d'any 1991*. També participa amb Las Veñeno i amb Angels Gonyalons a *Estan tocant la nostra cançó*. En televisió música *Les Guillermines del Rei Salomó* i *La Mirandolina* entre d'altres sèries. La seva discografia és de deu àlbums. És autor d'una dotzena de bandes sonores de cinema. Des de fa deu anys i juntament amb Enric Gardé té la seva pròpia companyia de produccions musicals: *Classic & new*, especialitzats en música per publicitat. Han creat entre d'altres la sintonia indicativa de Catalunya Ràdio, RAC 105, Catalunya

## ISIDRE PRUNÉS i MONTSE AMENÓS Escenografia i vestuari

Shan format a Barcelona on desenvolupen la seva activitat des de l'any 1975. Del seu extens currículum teatral, podem destacar les aportacions als muntatges d'Adolfo Marsillach (*Las arrecogias del Beaterio de Santa Marfa la Egipcíaca*, *Yo me bajo en la próxima ¿y usted?*), *Mata Hari*, *Anselmo B.* Pere Planella (*Hamlet*, *Marat Sade*, *L'auca del senyor Esteve*, *Mel salvatge*, *El 30 d'abril*, *Trucades a mitjanit*, *Tierra!* i *Casem-nos una mica*), Carme Portacelli (*La missió*, *Interview de Mrs. Muerta Smith por sus fantasmas*, *El Parc* i *Les alegres casades de Windsor*) Dagoll Dagom (*Antavianna*, *Nit de Sant Joan*, *Glaps!*, *El Mikado*, *Mar i Cel*, *Flor de Nit* i *Historietes*). També cal ressenyar la seva incursió al món de l'Òpera amb *Don Pasquale*, dirigida per J.L. Bozzo, i entre els seus darrers treballs *Terrific* per a El Tricicle, *Gust de mel* dirigit per Lourdes Barba, *Nit i dia* de Carles Alberola i F. Torrent i *Shirley Valentine* dirigit per Rosa Ma. Sandà Han desenvolupat una activitat paral·lela al cinema (*Daniya*, *El nino de la luna*). Han obtingut el Premi Nacional d'Escenografia 1986, Premi de Cinematografia de la Generalitat 1988 i el "Premio Goya al mejor diseño de vestuario" 1990.

## PERICO PASTOR Imatge

Dibuixant, pintor, il·lustrador, escenògraf eventual, tanguista esporàdic. Perico Pastor va néixer a la Seu d'Urgell, s'educà a Barcelona, i va formar-se professionalment en una estada de deu anys a Nova York. La seva feina d'il·lustrador el va portar a col·laborar en algunes de les revistes familiars de Dorothy Parker com *Vogue*, *Harper's...* L'afició al Glenlivet, a la tertúlia i als bars confortables el van portar a passar llargues vetllades al Algonquin, cau de Dorothy Parker i la seva banda de *Algonquin Table*. Viu i treballa a Barcelona.

## RAMON OLLER Coreografia

Inicia la carrera d'actor a l'edat de set anys a Esparraguera. Estudia interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona. Estudia a l'Espai de dansa *La Fàbrica*. A l'estranger, estudia a la London Contemporary Dance Theatre (*The Place*) i a Jacobs Pillow de Massachusetts. Crea la seva primera coreografia *Don dies i mig* i obté el segon premi *Tortola de Valencia '84*. Al juny de 1985 crea la companyia *Metros*, amb qui crea *De metros i metros* (1986), *Nores* (1987) (Premi a la Creativitat de la Generalitat de Catalunya), *Sols a soles* (1988), *A tu vera* (1989), *Que pasó con las magdalenas* (1990), *Manolita* (1991), *Aquí no hi ha cap Angel* (1992), *Estem divinement*, (Premi de l'Associació de Directors d'Escena d'Espanya) i *Menides de debó*. Paral·lelament a la seva companyia crea *Corres*, *corre diva* i *Naranjas et citron* (1991), *De aquí pa'ya* (1993) pels Hivernals Avignon, *Principal*, *P* per la Companyia Nacional de Dansa dirigida per Nacho Duato's *Good night*, *Paradise* (1994) pel Ballet Hispano de Nova York; *Quartel de invierno* (1994) pel Festival Itàlica de Sevilla i fa la direcció escènica *Marina* (1994) de Marina Rossell. Aquest mateix any obté el Premi Nacional d'Interpretació de Dansa de Catalunya i el Premi Nacional de Danza '94. La seva labor coreogràfica de creació ha estat sempre compaginada amb la pedagògica tant aquí com a l'estranger com a professor convidat.

## TONI VILA Disseny so

Comença a fer de tècnic als 14 anys a Berga amb la companyia *La Farça*. El 1987 comença a dedicar-se professionalment al sò. A partir de 1988 entra a formar part de Dagoll Dagom on ha treballat fins ara en tots els seus muntatges. Paral·lelament ha col·laborat en sonoritzacions com la *Fira de Teatre de Tàrraga* i *Stiges Teatre Internacional '94*, així com en muntatges com *Linia roja* i *Trucades a mitja nit*. Col·labora en les cerimònies Olímpiques i en la sonorització de recitals de Montserrat Caballé. Habitualment treballa amb empreses de sonorització i amb productors de televisió i cinema.

## IGNASI MORROS Disseny il·luminació

Dissenyador i tècnic de llum introduït des de 1982 en el sector del teatre, la dansa, la música i la televisió. Ha estat responsable d'il·luminació dels espectacles teatrals de Dagoll Dagom *El Mikado*, *Quarteto da Cinque*, *Mar i Cel*, *Flor de Nit*, *La botiga dels horrors* i *Historietes*. Ha fet de tècnic d'il·luminació a diferents teatres com el Mercat de les Flors, la sala Villarroel i el Gran Teatre del Liceu. Paral·lelament ha realitzat el disseny d'il·luminació d'espectacles teatrals com *Freaks*, *Mounhommes*, *Historias de amor y azar*, *Los caballeros de Verona*, *Somni d'una nit d'estiu*, *Los enamorados*, *Un dia*, *El dinar*, *Diari d'Anna Frank*, *L'amant bilingüe* i un llarg etcètera. En òpera ha il·luminat *Don Pasquale*, *In concert*, i *Rita i el mestre de capella*. També ha treballat en dansa en les obres *Rituals*, *Estem divinement* i *Duò a 3*.

# la orquestra

**Ramón Escalé**  
*reclat*

**Francesc Miralta**  
*tenor alt i clarinet*

**Guillermo Prats**  
*contrabaix*

**Eladio Reinon**  
*saxo*

**Eva Cabrera**  
*bateria*

**Enric Mestre**  
*trombó*

**Jurgen Herbert**  
*trompeta*

**Josep Gomariz**  
*trompeta*

**Alfons Carrascosa**  
*saxo i clarinet*

## equip → tècnic

*Cap elèctric i adjunt il.luminació*

*1r. Operador so*

*2n. Operador so*

*Cap maquinària i regidoria*

*Maquinista*

*Sastreria i attrezzo*

*Construcció escenografia*

**Jordi González**

**Toni Vila**

**Oscar Maza**

**Pep Codolosa**

**Joan Cesena**

**César Olivar**

**Pascualín, S.L.**

**Tridimensional Efectes**

## equip producció

*Gerent*

*Secretària*

*Auxiliar tècnic*

*Auxiliar producció i espònsors*

*Promoció, premsa i publicitat*

*Management i gestió*

**Maite Cisquella**

**Graciela Mompó**

**Mario López**

**Teresa Petit**

**Ma. Rosa Puig**

**ANEXA**

ABACUS, Cooperativa.

J.L. ALBERDI, instruments musicals

AJUNTAMENT DE RIPOLLET

JANIRA (Manent Casanovas)

ZSA ZSA. Bar

Pastisseria ESCRIBÀ

GUARRO CASAS, S.A. →

**agraïments**

**ine**

**teatro**



**televisión**



**Lámparas  
Filtros de Color  
Proyectores y Regulación  
Accesorios  
Fibra Optica  
Servicio 24 h.**

*Barcelona 93.427 11 21*

*Madrid 91.303 00 32*

*Sevilla 95.422 37 85*

**Venda d'entrades les 24 hores**



**ServiCaixa**

 **"la Caixa"**